

Sygn. akt: XVIII C 989/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XVIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Ławrynowicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Karolina Jeżewska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2016 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa

D. S.

przeciwko

Bankowi Spółdzielczemu D. z siedzibą w S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/ SSO Magdalena Ławrynowicz

Sygnatura akt: **XVIII 989/15**

UZASADNIENIE

Powódka D. S. pozwem z dnia 10 czerwca 2015 r. przeciwko Bankowi Spółdzielczemu D. siedzibą w S. wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego - bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 25 sierpnia 2014 r. nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 3 października 2014 r. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawie o sygn. (...), z którego wynikało wymagalne roszczenie wobec dłużniczki z tytułu weksla własnego wystawionego na zabezpieczenie spłaty wierzytelności z dnia 12 stycznia 2009 r. na kwotę 982.723,15 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że całkowita suma wyegzekwowana na podstawie tytułu nie mogła przekroczyć kwoty 1.400.000 zł. Jednocześnie powódka wniosła o zabezpieczenie roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szamotułach W. S. (1) pod sygn. akt (...) na podstawie ww. tytułu wykonawczego.

Powódka wskazała, że tytuł wykonawczy, którego dotyczy żądanie pozwu, był pochodną uprzednio zawartej między (...) Spółka jawna oraz pozwanym Bankiem umowy o kredyt w rachunku bieżącym z dnia 12 stycznia 2009 r., trzykrotnie aneksowanej. Tytuł ten powinien być pozbawiony wykonalności i nie może stanowić podstawy do prowadzenia postępowania egzekucyjnego wobec powódki z tego względu, że stroną tejże umowy była spółka a nie powódka, a w treści umowy dobrowolnej egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego poddał się kredytobiorca, a więc spółka, a nie powódka jako osoba fizyczna. Ponadto BTE został wystawiony na powódkę zanim egzekucja z majątku spółki jawnej okazała się bezskuteczna, co stanowi naruszenie normy z art. 31 § 1 k.s.h.

Powódka podała jednocześnie, że w dacie nadania klauzuli wykonalności na BTE nie toczyło się względem spółki żadne postępowanie egzekucyjne, a o prowadzeniu takiego postępowania na podstawie innego tytułu wykonawczego, któremu klauzulę wykonalności nadano w styczniu 2015 r., dowiedziała się dopiero w dniu 26 maja 2015 r. Powódka dodatkowo zarzuciła brak podstaw do zaopatrywania BTE w klauzulę wykonalności z uwagi na jej niekonstytucyjny charakter, które to stanowisko wynika z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie P 45/12.

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2015r. Sąd oddalił wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia, a postanowieniem z dnia 26 listopada 2015r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu oddalił zażalenie powódki na powyższe rozstrzygnięcie.

W odpowiedzi na pozew, pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że powódka zarzuca wszczęcie postępowania egzekucyjnego wbrew przepisowi art. 31 § 1 ksh, nie złożyła zaś zażalenia na postanowienie Sądu w sprawie nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu. Pozwany wskazał, że bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 17 listopada 2014r. nie dotyczy posiłkowego zobowiązania wspólnika spółki osobowej, a osobistego zobowiązania powódki, za które jest odpowiedzialna osobiście i z całego majątku osobistego. Zobowiązanie objęte tytułem dotyczy bowiem zobowiązania z czynności bankowej tj. wystawienia przez powódkę weksla własnego na rzecz banku jako wierzyciela i remitenta, który to weksel miał być płatny w dniu 20 sierpnia 2014r. i dotyczył sumy wekslowej 982.723,15zł. Weksel został wystawiony tytułem zabezpieczenia roszczeń banku w stosunku do spółki (...) s.j. z tytułu udzielonego przez bank kredytu. Pozwany podkreślił, że podstawą odpowiedzialności odrębnej i osobistej powódki jest zobowiązanie wekslowe powódki udzielone na rzecz banku, stąd pozwany ma prawo prowadzić egzekucję z majątku osobistego powódki niezależnie od egzekucji w stosunku do spółki osobowej. Pozwany zaznaczył również, w odniesieniu do podniesionej przez powódkę niekonstytucyjności przepisów stanowiących podstawę do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych, że zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 kwietnia 2015r. (P-45/12) tracą one moc z dniem 1 sierpnia 2016r. i do tej daty banki mogą wystawiać bankowe tytuły egzekucyjne.

Na rozprawie w dniu 29 września 2016 r. (k. 196-199) pełnomocnik powódki wskazał, że powództwo znajduje swoją podstawę prawną w art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., ale również w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z tym, że dopiero w maju 2015 r. została wszczęta egzekucja przeciwko spółce jawnej, a tym samym dopiero wówczas nastąpiło zdarzenie wskutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane. Pełnomocnik powódki oświadczył, że powódka zaprzecza by wystawiała weksel na rzecz banku i podpisywała deklarację wekslową w imieniu własnym, natomiast autentyczności weksla i samej deklaracji nie kwestionuje.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 stycznia 2009r. spółka jawna (...) reprezentowana przez wspólników D. S. i W. S. (2), zawarła z Bankiem Spółdzielczym D. z siedzibą w D. umowę nr (...) o kredyt w rachunku bieżącym. Zgodnie z zapisami umowy bank udzielił kredytobiorcy kredytu w zakresie prawa zadłużenia się w rachunku bieżącym do kwoty 600.000zł w okresie 12.01.2009r. do dnia 9.01.2012r. W treści umowy zastrzeżono, że kredytobiorca jest zobowiązany do ustanowienia zabezpieczenia określonego w § 6 ust. 1 pkt c) w terminie do dnia 30.01.2009r. Paragraf ten stanowił z kolei, że prawne zabezpieczenie spłaty kredytu stanowi m.in. weksel własny In blanco wystawiony przez D. S. i W. S. (2). W paragrafie 9 ust. 1 kredytobiorca oświadczył, że poddaje się dobrowolnie egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego co do wszelkich roszczeń banku wynikających z umowy. W pkt 2 postanowiono, że bank może wystawić BTE do kwoty zadłużenia wynoszącej nie więcej niż 1.200.000zł, a w pkt 3, że bank ma prawo do dnia 9.01.2015r. wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności BTE. Umowa była trzykrotnie aneksowana i w załączniku nr 1 do aneksu nr 3 zawarto jej tekst jednolity. Zwiększeniu uległo prawo kredytobiorcy zadłużania się w rachunku bieżącym do kwoty 700.000zł. Wskazano też, że bank może wystawić BTE do kwoty zadłużenia wynoszącej nie więcej niż 1.400.000zł, oraz, że bank ma prawo wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności BTE do dnia 29.05.2029r.

Dowód: umowa o kredyt z aneksami k. 31-40, zeznania powódki D. S. k. 198-199, odpis pełny z KRS k. 206-215

W związku z postanowieniami umowy w zakresie zabezpieczenia spłaty kredytu, powódka i W. S. (2), działający jako osoby fizyczne, w dniu 12 stycznia 2009r. wystawili na rzecz pozwanego banku jako wierzyciela i remitenta weksel własny in blanco. Jednocześnie małżonkowie S. podpisali deklarację wekslową jako zabezpieczenie spłaty kredytu udzielonego na mocy umowy nr (...) z dnia 12 stycznia 2009 r. Zgodnie z deklaracją bank miał prawo wypełnić weksel na sumę odpowiadającą kwocie wykorzystanego kredytu z odsetkami i prowizją. W deklaracji powódka i W. S. (2) oświadczyli, że poddają się dobrowolnie egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. W związku z brakiem spłaty należności z tytułu kredytu pozwany Bank wypełnił weksel in blanco na kwotę 982.723,15 zł z terminem płatności na 20 sierpnia 2014 r. Pismem z dnia 11 sierpnia 2014 r. Bank wezwał powódkę do wykupu weksla informując, że weksel został wypełniony na kwotę 982.723,15 zł. W związku z wypełnieniem weksla, pozwany bank wystawił w dniu 25 sierpnia 2014r. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) wobec powódki z tytułu czynności bankowej solidarnego wystawienia z W. S. (2) weksla własnego wystawionego w D. w dniu 12 stycznia 2009 r. na rzecz BS D. jako wierzyciela i remitenta z terminem płatności na 20 sierpnia 2014 r. z sumą wekslową 982.723,15 zł wystawionego na zabezpieczenie spłaty wierzytelności BS D.. Postanowieniem z dnia 3 października 2014r. Sąd Rejonowy w Szamotułach nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z zastrzeżeniem, że całkowita suma wyegzekwowana na podstawie tytułu nie może przekroczyć kwoty 1.400.000zł. Powódka nie wносиła zażaleń na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności. Pismem z dnia 21 listopada 2014r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Szamotułach W. S. (1) zawiadomił powódkę o wszczęciu przeciwko niej egzekucji na podstawie BTE nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. (...) spółce jawnej (...) Budowlane (...) egzekucja należności z umowy kredytowej (...) z dnia 12 stycznia 2009 r. została wszczęta w maju 2015 r.

Dowód: odpis uwierzytelniony weksla k. 4 akt sprawy (...) Sądu Rejonowego w Szamotułach, deklaracja wekslowa ze zmianami k. 164-165, postanowienie z 3.10.2014r. z bankowym tytułem egzekucyjnym k. 29-30, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 28, zeznania powódki D. S. k. 198-199

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dowodów tj. dokumentów i zeznań powódki.

Autentyczność dokumentów nie była między stronami sporna, a Sąd nie dopatrył się podstaw, by wątpliwości takie powziąć z urzędu. Część dokumentów została przedstawiona Sądowi jedynie w postaci kserokopii. Strony nie kwestionowały jednak wzajemnie zgodności przedłożonych kserokopii z oryginałami dokumentów, wobec czego Sąd uznał kserokopie za wiarygodne dowody pośrednie, wskazujące na istnienie i treść dowodów właściwych.

Zeznania powódki potwierdzały zasadniczo treść zgromadzonych w sprawie dokumentów. Powódka zeznała, że spółka jawna, w formie której prowadzi przedsiębiorstwo, zawierała z pozwanym umowę o kredyt w rachunku bieżącym, która była później aneksowana. Potwierdziła też, że zabezpieczeniem spłaty kredytu były hipoteki wpisane do ksiąg wieczystych prowadzonych dla nieruchomości stanowiących własność zarówno spółki, jak i należących do majątku osobistego powódki i jej zmarłego męża. Powódka przyznała, że nie wносиła zażaleń na decyzję Sądu o nadaniu klauzuli wykonalności tłumacząc, że miała dużo obowiązków w tamtym okresie. W tej części zeznania powódki były co do zasady wiarygodne i potwierdzone zgromadzonymi dokumentami. Jeżeli zaś chodzi o meritum sprawy tj. kwestię odpowiedzialności powódki na podstawie weksla, to wyjaśniała, że rozumiała umowę w ten sposób, że wystawia weksel jako współnik firmy i podpisała się jako współnik firmy. W tym zakresie Sąd nie dał jej zeznaniom wiary albowiem stały one w oczywistej sprzeczności z treścią dokumentów w postaci weksla, deklaracji wekslowej do weksla i umowy z dnia 12 stycznia 2009 r. Wynika z nich jednoznacznie, że weksel został wystawiony w imieniu własnym powódki, a nie w imieniu spółki jawnej.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie zaś z art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaze, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Powództwo opozycyjne z art. 840 k.p.c., jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala zatem na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem i w konsekwencji musi być oparty na przyczynach materialnoprawnych, czyli podstawach wymienionych w punktach 1 do 3 § 1 omawianego przepisu. Zatem dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części, albo jego ograniczenia powołując się na podstawę określoną ściśle w przepisach artykułu 840 § 1 pkt 1 do 3 k.p.c.

Powódka swoje roszczenie opiera przede wszystkim na normie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. kwestionując istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu. Powódka przecząc bowiem zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, kwestionuje treść tytułu egzekucyjnego podnosząc zarzuty co do zasadności wydania bankowego tytułu egzekucyjnego.

Powódka podnosiła, że stroną umowy o kredyt nie była ona jako osoba fizyczna, lecz spółka jawna, której powódka była w dacie zawarcia umowy współnikiem. Jej zdaniem, wierzyciel nie był uprawniony do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przeciwko niej, albowiem weksel na zabezpieczenie roszczeń z umowy o kredyt powódka wystawiła jako współnik spółki jawnej, a nie jako osoba fizyczna.

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że stosownie do treści art. 96 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz.U.2015.128 j.t.), banki mogą wystawiać bankowe tytuły egzekucyjne na podstawie ksiąg banków lub innych dokumentów związanych z dokonywaniem czynności bankowych. Z treści art. 97 ust. 1 ustawy wynika zaś, że bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez Sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo, jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji, oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia.

Jak zostało ustalone w przedmiotowej sprawie, postanowieniem Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 3 października 2014 r. w sprawie (...) klauzula wykonalności została nadana na BTE numer (...) z dnia 25 sierpnia 2014 r. wystawiony na podstawie ksiąg pozwanego Banku, z którego wynika wymagalne roszczenie wobec dłużnika D. S. z tytułu weksla własnego wystawionego na zabezpieczenie spłaty wierzytelności z dnia 12 stycznia 2009 r. na kwotę 982.723,15 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że całkowita suma wyegzekwowana na podstawie tytułu nie mogła przekroczyć kwoty 1.400.000 zł. Z samego zaś BTE z dnia 25 sierpnia 2014 r. wynika, że czynność bankowa, w związku z którą wystawiono BTE obejmowała solidarnie wystawienie wraz W. S. (2) weksla własnego wystawionego w dniu 12 stycznia 2009 r. na rzecz Banku Spółdzielczego D. jako wierzyciela i remitenta z terminem płatności 20 sierpnia 2014 r. z sumą wekslową 982.723,15 zł wystawionego na zabezpieczenie spłaty wierzytelności tegoż Banku. Potwierdzenie osobistej odpowiedzialności powódki znajduje się również w treści umowy o kredyt zawartej przez pozwanego Bank ze spółką jawną (...), gdzie w § 6 ust. 1 lit. a mowa jest o tym, że prawne zabezpieczenie spłaty kredytu stanowi weksel własny in blanco wystawiony przez D. S. i W. S. (2) .

Analiza dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy nie uzasadnia w żaden sposób twierdzenia powódki, że jako osoba fizyczna nie dokonywała z bankiem czynności bankowej. Z ustaleń w sprawie jednoznacznie wynika, że umowa o kredyt w rachunku bieżącym została zawarta ze spółką jawną, a nie z powódką. Nie ma to jednak znaczenia skoro BTE dotyczy czynności bankowej polegającej na wystawieniu przez powódkę w imieniu własnym, a nie jako współnika spółki, weksla na zabezpieczenie roszczeń Banku z tejże umowy. Nie budzi wątpliwości osobista odpowiedzialność powódki, skoro powódka wystawiła w imieniu własnym weksel in blanco na rzecz pozwanego Banku oraz podpisała jako osoba fizyczna deklarację wekslową, która następnie była podstawą wypełnienia weksla przez Bank. Skoro podstawą do egzekucji prowadzonej według przepisów k.p.c. może być BTE po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji, oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia (powołany art. 97 ust. 1 Prawa bankowego), to nie budzi wątpliwości, że co do powódki zachodziły podstawy do wystawienia BTE i nadania na BTE klauzuli wykonalności. Powódka jest bowiem dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej, a czynnością tą było wystawienie na zabezpieczenie roszczeń Banku z umowy kredytowej weksla własnego. Była to zatem czynność bankowa w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 2 Prawa bankowego. Dodać należy, że kwestie formalne dotyczące podstaw do wystawienia BTE (w niniejszej sprawie czy powódka poddała się egzekucji oraz czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej dokonanej przez nią bezpośrednio z bankiem lub z zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z tej czynności, a także podstawy do nadania klauzuli wykonalności z punktu widzenia art. 31 § 1 k.s.h.) winny być oceniane w postępowaniu prowadzonym na skutek zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności, w ramach przesłanek procesowych określonych w art. 786² k.p.c. Obrona formalna przed egzekucją, czyli zmierzająca do eliminacji naruszeń przepisów procesowych jest realizowana bowiem w drodze zastosowania środków zaskarżenia przewidzianych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym. Obrona merytoryczna polega zaś na zwalczaniu zasadności lub dopuszczalności egzekucji i wyraża się w przyznaniu stronie (osobie trzeciej) uprawnienia do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego. Odróżnić należy cel postępowania opozycyjnego z art. 840 kpc od uchylenia postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności. Zakwestionowanie klauzuli wykonalności może nastąpić tylko poprzez wniesienie zażalenia i z powołaniem się na uchybienia proceduralne w toku postępowania klauzulowego, natomiast powództwo z art. 840 kpc pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem. Powódka nie zaskarżyła postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności BTE nr (...), nie może zatem w niniejszym postępowaniu podnosić zarzutów formalnych jak wyżej oraz zarzutu naruszenia art. 31 § 1 ksh wskazując na brak podstaw do nadania klauzuli wykonalności przeciwko niej. Niezależnie od tego należy wskazać, że art. 31 § 1 k.s.h. wprowadzający zasadę subsydiarnej odpowiedzialności współnika spółki, ma znaczenie z punktu widzenia egzekwowania należności przysługujących wobec spółki. Jak stanowi bowiem powołany przepis, wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku współnika w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (subsidiarna odpowiedzialność współnika). Nie dotyczy on zatem sytuacji gdy osoba fizyczna, będąca jednocześnie współnikiem spółki jest osobiście zobowiązana względem wierzyciela, a z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Dlatego też powoływanie się przez powódkę również na podstawę powództwa opozycyjnego z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. również uznać należało za nieskuteczne.

Nieskuteczny, w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, jest również zarzut niekonstytucyjności BTE w związku z treścią wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie P 45/12 (opubl. Dz. 2015 poz. 559). W wyroku tym Trybunał orzekł, że art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128) są niezgodne z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (część I) oraz, że przepisy wymienione w części I tracą moc obowiązującą z dniem 1 sierpnia 2016 r. (część II). Tym samym do dnia 31 lipca 2016 r. obowiązują uznane za niekonstytucyjne przepisy art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe i mogą one być podstawą wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych.

Ostatecznie zatem należało uznać wszystkie podnoszone przez powódkę zarzuty co do tytułu wykonawczego za nieskuteczne. Z tych wszystkich względów powództwo w braku podstaw z art. 840 § 1 i 2 k.p.c. należało oddalić – pkt 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc obciążając nimi powódkę jako stronę, która przegrała proces w całości. Sąd uwzględnił, że powódka postanowieniem z dnia 15 czerwca 2015 r. została zwolniona od kosztów sądowych w całości. Koszty procesu obejmują wobec tego wyłącznie koszty poniesione przez stronę przeciwną tj. koszty zastępstwa procesowego i opłatę skarbową od pełnomocnictwa. Z uwagi na powyższe, Sąd w pkt 2 wyroku zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 7.217zł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - Dz.U.2013.490 j.t. w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz.U.2015.1804). Sąd nie uwzględnił wniosku zawartego w odpowiedzi na zażalenie o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych albowiem na tym etapie pozwany Bank nie był reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, a inne koszty nie zostały wskazane. /-/SSO Magdalena Ławrynowicz